

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน ในชุมชนเกาะทิว จังหวัดกำแพงเพชร ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานทางความคิด ความเข้าใจ และนำไปสู่กรอบที่ใช้ในการวิจัย รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบในการศึกษาวิเคราะห์ อภิปรายผลการวิจัย จึงได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เด็กและเยาวชน
 - 1.1 ความหมายของเด็กและเยาวชน
 - 1.2 ธรรมชาติของเด็กและเยาวชน
 - 1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน
2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน
 - 2.1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 - 2.2 ทักษะชีวิตกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
3. บริบทชุมชนเกาะทิว
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เด็กและเยาวชน

ความหมายเด็กและเยาวชน

ความหมายเด็กและเยาวชนได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าเด็กและเยาวชนไว้หลายลักษณะ ดังนี้

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2546 : 63) ได้ให้ความหมายของเด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส วณี ชิคเชิดวงศ์ (2537 : 8) ได้ให้ความหมายของเด็กดังนี้ คำว่า เด็ก ในความหมายทางจิตวิทยา หมายถึง ผู้มีอายุระหว่าง 2 – 12 ขวบ

ปพาณี จิตวิวัฒนา (2543 : 33) ได้ให้ความหมายของเด็ก คือ มนุษย์ที่ยังอ่อนเยาว์อยู่ ทั้งร่างกายและจิตใจ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องได้รับพิทักษ์รักษา

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2548 : 19) ได้ให้ความหมายของเยาวชน คือ บุคคลซึ่งอยู่ในวัยที่พ้นจากความเป็นเด็กก้าวเข้าสู่เยาวชน โดยมีอวัยวะหลายส่วนของร่างกายเป็นสิ่งที่ไม่บ่งบอก มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการวิตกกังวลเกี่ยวกับสรีระของตนเอง ซึ่งจะมีภาวะทางอารมณ์สูง วุฒิภาวะทางอารมณ์ยังไม่สมบูรณ์ มีความสับสนในการวางแผนบทบาทของตนเองในสังคม ซึ่งมักจะมีพฤติกรรมในลักษณะที่เป็นการสร้างเอกลักษณ์ของตนเองให้โดดเด่น อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ต้องการอิสระจากครอบครัว ต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนบางครั้ง ดูเหมือนให้ความสำคัญเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เหล่านี้เป็นธรรมชาติของเด็กและเยาวชน ที่เป็นเหตุให้เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อตนเอง เนื่องจากขาดทักษะและประสบการณ์ โดยอาจถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมที่ไม่ดี

สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน(2547 : 23) ได้ให้ความหมายของเยาวชน คือ ผู้ที่มีอายุ 18–25 ปี ซึ่งตามข้อมูลทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 พบว่า ประเทศไทยมีประชากรทั้งสิ้น 63.07 ล้านคน เป็นประชากรเยาวชนอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 10.91 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 17.29 ของประชากรทั้งหมดของประเทศ และมีแนวโน้มจำนวนมากขึ้นในปี 2548 – 2557

ปพณัฐ วิถีพัฒนา (2543 : 46) ได้ให้ความหมายของเยาวชน คือ สมาชิกของครอบครัวและสังคม ซึ่งจะต้องปลูกฝังอบรมให้รู้จักบทบาทของตนในครอบครัว และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นในยามสงบและยามสงคราม

พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2521 : 139) ได้ให้ความหมายของเยาวชน คือ บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

โสภณัท นุชนาถ (2542 : 11 – 14) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่น (Adolescence) หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย การเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมวัยรุ่น สามารถแบ่งช่วงพัฒนาการได้เป็น 3 ตอน คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) เด็กหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชาย โดยจะเข้าสู่ช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นระหว่าง 13 – 15 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายมีการเจริญเติบโตที่สมบูรณ์ขึ้นมา
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) เด็กหญิงมีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี และเด็กชายมีอายุระหว่าง 17 – 19 ปี แต่จะเพิ่มทางด้านเจตคติที่ค่อยเป็นค่อยไป มีลักษณะ

บุคลิกภาพภายนอกที่ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามมากขึ้น มีลักษณะของความเป็นหญิงเป็นชายที่เด่นชัด

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) เด็กหญิงมีอายุระหว่าง 18 – 20 ปี และเด็กชายมีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี เป็นระยะที่พัฒนาการด้านต่างๆเข้าสู่สภาวะอย่างสมบูรณ์แบบพัฒนาการด้านอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด และสติปัญญาจะเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เด็กวัยนี้มีความพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคม พยายามหัดคิดและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงให้เห็นว่าตนไม่ใช่เด็กอีกต่อไป มีความต้องการในการสร้างความประทับใจในเรื่องต่าง ๆ และพิสูจน์ให้เห็นความสามารถว่าตนทำได้และต้องการสิทธิเท่าเทียมกันกับผู้ใหญ่

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งนับว่าเป็นผู้อ่อนเยาว์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่วนเยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ซึ่ง เด็กและเยาวชน ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในครั้งนี้ มีอายุระหว่าง 14 – 25 ปีบริบูรณ์ ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ มีพัฒนาการในลักษณะที่เป็นการสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง (Identity) ต้องการเลียนแบบ อยากรู้ อยากลองมีความสนใจเพศตรงข้าม มีพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองให้โดดเด่น ต้องการความรักจากครอบครัว ต้องการความยอมรับจากเพื่อน มีพัฒนาการด้านอารมณ์ และสติปัญญาเจริญเติบโตอย่างเต็มที่รวมทั้งต้องปรับตัว ก้าวสู่วัยผู้ใหญ่

ธรรมชาติของเด็กและ เยาวชน

ธรรมชาติของเด็กและเยาวชน ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าธรรมชาติของเด็กและเยาวชนไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 2) ได้มีผู้ให้แนวคิดของคำว่าธรรมชาติของเด็กและเยาวชนไว้ดังนี้ เนื่องจากคำจำกัดความเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เป็นเด็กที่พฤติกรรมไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ อันจะสร้างปัญหาให้แก่ตนเองและผู้อื่น และเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนปกติ จึงจำเป็นต้องกล่าวถึงพฤติกรรมของคนปกติ ไว้ดังนี้

1. สามารถปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
2. อยู่ในโลกของความเป็นจริง
3. มีความรู้สึกมั่นคง
4. รู้จักตนเอง
5. มีจุดมุ่งหมายในชีวิต
6. มีความสามารถที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์
7. มีความสัมพันธ์อันดีต่อผู้อื่น

8. มองโลกในแง่ดี มีจิตใจร่าเริงเบิกบาน
9. รู้จักหาความเพลิดเพลิน และความพอใจจากสิ่งง่าย ๆ ในชีวิต
10. มีสุขภาพดี และมีอารมณ์มั่นคง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ได้มีผู้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ไว้ดังนี้

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 246 – 250) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

ปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อม

1. สภาพทางครอบครัว ครอบครัวขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ ครอบครัวที่มีแต่การทะเลาะเบาะแว้ง ครอบครัวแตกแยกไม่มีความสนใจใยดีกัน
2. สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม การขยายตัวของวัฒนธรรมทำให้เกิดความสับสน เกิดความขัดแย้งภายในจิตใจ เกิดความไม่แน่ใจและสงสัยในสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม ขาดหลักธรรมช่วยกล่อมเกล่าจิตใจขาดที่พึ่งในชีวิตไม่รู้สึกลงใจในการดำเนินชีวิตไม่รู้จักดี – ชั่ว สถานที่ตั้งของบ้านอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม และแหล่งอบายมุขต่าง ๆ เช่น บาร์ ในค้กลับ ซ่องการพนัน ซ่องโสเภณี สถานอาบอบนวด เป็นสถานที่มั่วสุมของเยาวชน ที่มีแนวโน้มที่กระทำความผิดในแหล่งอบายมุขเหล่านั้น
3. สภาพของสถานศึกษา ได้แก่ ปัญหาจากโรงเรียน ปัญหาจากเพื่อนนักศึกษา ปัญหาจากครู ปัญหาจากกฎระเบียบของโรงเรียน ปัญหาตัวนักศึกษา

ปัจจัยที่เกิดจากพันธุกรรม

เด็กที่มีความบกพร่องมาแต่เกิด เช่น ความผิดปกติทางจิตใจของบิดามารดาที่ถ่ายทอดมายังบุตร ระบบประสาทชำรุด หูหนวก ตาบอด ทำให้มีสภาพทางอารมณ์ ความคิด การตัดสินใจที่แปลกไปจากเด็กปกติ

ปัจจัยที่เกิดจากตัวเด็กและเยาวชนเอง

1. ความผิดปกติทางร่างกาย ร่างกายที่เตี้ยหรือสูงเกินไป การเป็นโรคบางอย่างที่ทำให้ไม่สมประกอบ สมองทึบ โรคขาดสารอาหาร ทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นปมด้อย จึงหาทางสร้างปมเด่นด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การทำเสียงดัง การสร้างปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ
2. การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ เด็กและเยาวชนอยู่ในสภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ มีอารมณ์รุนแรง ภู่วาม ขาดความยับยั้งชั่งใจ อดทนง่าย โกรธง่าย เจ้าคิดเจ้าแค้น เอาแต่ใจตนเองเป็นใหญ่ ต้องการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเปิดเผย มีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นปัญหา

ทางบุคลิกภาพ เช่น เด็กที่มีปมค้อยในตัวเอง หรือเด็กที่มีปัญหาในการปรับตัว ไม่สามารถปฏิบัติตัวตามเกณฑ์ของสังคมได้ จึงมีพฤติกรรมฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสังคม นอกจากนั้นความกดดันและความผิดปกติของอารมณ์เพศเป็นสาเหตุของการก่อคดีความผิดเช่นกัน ความผิดปกติทางเพศที่พบโดยทั่วไป เช่น การก่อคดีข่มขืนเด็ก การฆ่าข่มขืน เด็กบางคนมีสัญชาตญาณในการต่อสู้รุนแรง ชอบการโห้อวด ชอบการอวดคืออวดเด่น

ปัจจัยที่เกิดจากทางเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ปัญหาตกรงาน การมีรายได้น้อย มีบุตรมาก ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ครอบครัวยากจนบิดามารดาไม่มีเวลาสั่งสอน เพราะต้องทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัว บุคคลในครอบครัวได้รับความกดดันทำให้ มีการลักขโมยเพื่อความอยู่รอด

ปัจจัยที่เกิดจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนสามารถโน้มน้าวจิตใจเด็กให้ทำในสิ่งที่เลวร้ายได้ หรือเห็นจนชินตาจนคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด การแพร่ภาพทางหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ในด้านอาชญากรรม บรรยายวิธีการหรือแผนอาชญากรรม ซึ่งทำให้เด็กเห็นภาพจนถึงขั้นทดลองปฏิบัติเอง สื่อมวลชนที่ขาดจริยธรรมจะเผยแพร่ภาพและข่าวที่ไร้สาระแต่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนมาก เช่น การโฆษณาสินค้าฟุ่มเฟือยประเภทต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการเอาอย่าง อย่างไม่รู้เหตุผล

ปวีณา สายสูง (2541 : 16 – 24) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งมีแนวคิดและปัจจัยมีดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านชีววิทยา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นไปตามพัฒนาการตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ อายุ เพศ และวุฒิภาวะ

1.1 อายุ เป็นอัตราความเจริญเติบโตจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงย่อมเป็นไปตามระยะหรือกระบวนการตามวัย นักจิตวิทยาได้แบ่งออกตามช่วงอายุต่าง ๆ กันตามระยะของการเจริญเติบโต กล่าวคือ เมื่อมีอายุมากขึ้นพัฒนาการต่าง ๆ จะมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น พัฒนาการทางด้านสังคมจะมีความต้องการเป็นอิสระและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคมมากขึ้น พัฒนาทางด้านร่างกายจะมีขนาดรูปร่างและสัดส่วนเปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น

1.2 เพศ เมื่ออยู่ในวัยเด็กจะพบว่าเด็กชายและเด็กหญิง จะมีความแตกต่างกันทางด้านร่างกาย เมื่อแรกเกิดเด็กชายจะ โตกว่าเด็กหญิงเล็กน้อยแต่ในระยะต่อมาเด็กหญิงจะเจริญเติบโตเร็วกว่าเด็กผู้ชาย เมื่อคิด โดยเฉลี่ยเด็กหญิงจะเจริญทางเพศไปสู่วุฒิภาวะและ โตกว่าเด็กชายประมาณ 1 – 2 ปี

1.3 วุฒิภาวะ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญทางชีววิทยา เช่น นักจิตวิทยาอธิบายว่า วุฒิภาวะมีความสำคัญในการพัฒนาทุกด้านของมนุษย์

2. ปัจจัยทางด้านจิตสังคม โดยธรรมชาติของมนุษย์จะมีความต้องการทางจิตสังคมที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ กล่าวคือ พฤติกรรมของบุคคลนอกจากแรงผลักดันของแรงขับทางเพศ ซึ่งเป็นแรงขับตามธรรมชาติแล้วยังขึ้นอยู่กับตัวแปรทางสังคม

2.1 ด้านสังคม ประกอบด้วย สถานที่พักอาศัย แหล่งบันเทิงเรีงรมย์ สิ่งพิมพ์ และสื่อกระตุ้นทางเพศ

2.1.1 สถานที่พักอาศัย ในด้านสถานที่พักอาศัยนั้นการที่คนเราจะมีพฤติกรรมเช่นใด เป็นเพราะอิทธิพลของสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

2.1.2 แหล่งบันเทิงเรีงรมย์ เนื่องจากในปัจจุบันสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวมีอิทธิพลเหนือจิตใจและอารมณ์โดยเฉพาะแหล่งบันเทิงเรีงรมย์ที่มีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อมีโอกาสได้อยู่ใกล้แหล่งเรีงรมย์เหล่านี้ส่วนส่งผล ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลองในสิ่งใหม่ ๆ คัดสนใจเข้าไปในแหล่งบันเทิงเรีงรมย์และอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง

2.1.3 สิ่งพิมพ์ และสื่อที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ เนื่องจากในปัจจุบันถือว่าเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร สื่อมวลชนมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมซึ่งปัจจุบันสภาพสื่อมวลชนบางส่วนยังนำเสนอข่าวสารสาระบันเทิงที่มีลักษณะสร้างสรรค์น้อย และยังส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้บริโภคสื่อ ซึ่งจะเห็นได้จากสื่อที่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ เช่น วิดีโอ หนังสือหรือนิตยสาร

2.2 ด้านครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการส่งเสริมพัฒนาการ โดยเป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดลักษณะนิสัยและพฤติกรรมเสี่ยง ด้านสุขภาพซึ่งสามารถแยกปัจจัยด้านครอบครัวออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว และฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นที่ทราบกันดีว่า ถ้าภายในครอบครัวที่บิดามารดาให้ความสนใจในความต้องการของเด็กและปรับตัวเองให้อยู่ในภาวะเหมาะสมเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ในทางที่ดีจะช่วยให้บุคคลในครอบครัวมีกำลังใจในการดำรงชีวิตสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคง ในทางตรงข้ามครอบครัวที่มีความทะเลาะเบาะแว้งระหว่างกันทำให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบ

2.2.2 ฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว เนื่องจากเงินเป็นปัจจัยหลัก ในการซื้อบริการทางเพศ เพราะรายได้จากบิดามารดาไม่พอใช้จ่ายเกิดจาก ค่านิยมต้องการเลียนแบบ เพื่อน

2.3 ด้านกลุ่มที่มีอิทธิพล โดยธรรมชาติจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน มากกว่าบุคคลในวัยอื่น กลุ่มเพื่อนมีบทบาทต่อพฤติกรรมเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปกลุ่มที่มีอิทธิพล แบ่งได้ 2 กลุ่ม

2.3.1 กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยมลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมเป็นอย่างมาก เพราะธรรมชาติจะมีความผูกพันและต้องการยอมรับจาก กลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ การเลือกคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการครองตน หากคบเพื่อนดี ก็จะทำให้มีประสบการณ์ในทางสร้างสรรค์และพัฒนา ในทางตรงกันข้ามหากเลือกคบเพื่อนไม่ดีและไม่พร้อมเป็นตัวของตัวเองย่อมมีแนวโน้มสูงที่จะพบกับความล้มเหลวในการครองตนในสังคม

2.3.2 คู่รัก โดยทั่วไปชายหญิงจะเริ่มคบกันตั้งแต่วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่สนใจเพศตรงข้ามและต้องการมิตรภาพ ความรักและความอิสระจากบิดามารดา ทำให้เริ่มมองหาเพศตรงข้ามที่ถูกต้องเพื่อสนองความสนใจ อันนำไปสู่ความรักเพศตรงข้ามและแต่งงาน ในอนาคต ในปัจจุบันมีแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้นเนื่องจากรับอิทธิพลมาจากสังคมตะวันตกมีความเป็นอิสระ เสริมมากขึ้นและนัดพบเพื่อนต่างเพศตามลำพังก่อให้เกิดปัญหา การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาและการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

กรมสุขภาพจิต (2547 : 8 – 9) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยทางร่างกายและสภาพแวดล้อมที่เป็นใจ

วัยรุ่นมีธรรมชาติของวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ชอบสิ่งแปลกใหม่ อยากรู้อยากลอง เด็กวัยรุ่นจะมีแรงขับทางเพศมากตามวัยและมีพัฒนาการทางสังคมที่ต้องการยอมรับจากเพื่อน ต้องการทันกระแส สังคม ขณะที่ยังไม่มีความมั่นคงในจิตใจ พอที่จะควบคุมตนเองได้ สังคมปัจจุบันเปิดโอกาสให้เด็กมีอิสระมากขึ้น และเด็กหญิงชายมีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น หากเด็กมีโอกาสที่จะอยู่กันตามลำพังสองต่อสอง ก็มีโอกาสดลัดพ้อได้ง่าย แค่บ้านใครสักคนที่ไม่มีผู้ใหญ่อยู่ หรือแม้แต่ที่ลับตาคนในบริเวณโรงเรียน ก็เอื้ออำนวยได้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะเด็กที่ต้องจากบ้านมาอยู่โรงเรียนประจำ หอพัก บ้านญาติ หรือคอนโด ทาวเฮาส์ จำต้องเผชิญกับความเสี่ยงมากขึ้น

2. ปัจจัยด้านครอบครัวและโรงเรียน

“ความเหงา” ของวัยรุ่น ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบตามมามากมายหากเด็ก รู้สึกเหงา จากบรรยากาศ ในครอบครัวที่พ่อ แม่ทะเลาะเบาะแว้งกันหรือพ่อแม่เอาแต่ทำงาน

ครอบครัวไม่มีเวลาพูดคุยกัน เด็กจะไปแสวงหาความสุขนอกบ้านทดแทน เด็กหญิงที่พลาดพลั้งนั้น ครั้งแรกไม่ได้เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์เลย แต่เด็กต้องการแค่ความรู้สึกว่ามีคนเข้าใจ มีความสนใจ และให้ความรัก แต่หลังจากการคบหาหรือไปเที่ยวกับเพื่อนชายแล้ว ก็จะพัฒนาความรู้สึกไปจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งย่อมตามมาด้วยความรู้สึกผิด รู้สึกตัวเองด้อยค่า บางคนก็แสวงหาความรักต่อไป แล้วนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ง่ายขึ้น

เด็กบางคนถูกคาดหวังจากพ่อแม่สูง โดยเฉพาะการคาดหวังด้านการเรียน เมื่อเด็กไม่สามารถเป็นที่ชื่นชมของพ่อแม่ได้ ได้รับแต่คำตำหนิโดยไม่ได้รับการชื่นชมหรือกำลังใจ จะทำให้เด็กเครียด มองไม่เห็นคุณค่าในตนเอง เมื่อไม่เห็นคุณค่าในตนเอง ก็สามารถทำอะไรก็ได้ ขอให้วันนี้มีความสุขก็พอ อนาคตจะเป็นอย่างไรก็ช่าง

สำหรับในระบบโรงเรียนนั้น เด็กที่เรียนไม่ดี ถูกกีดกันจากกลุ่มเพื่อนหรือบรรยากาศการเรียนที่ครูห่างเหินจากนักเรียน และไม่มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์อื่น ๆ ที่เด็กจะประสบความสำเร็จได้เพียงพอ ก็อาจมีส่วนกระตุ้นให้เด็กประพฤติตนไปในทางไม่เหมาะสมเรื่องเพศได้ เช่นเดียวกัน

3. สื่อ ภัยเงียบ ที่แฝงตัวทุกหนแห่ง

สื่อต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก เนื่องจากมีความน่าสนใจ การเข้าถึงได้ง่าย และสะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังมีสื่อแอบแฝงที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของวัยรุ่นได้รวดเร็ว อาทิเช่น เพลงจากนักร้องยอดนิยมที่มีแง่มุมเนื้อหาความรักเพื่อฝัน แบบอย่างจากภาพยนตร์ และการ์ตูนที่สร้างแต่ภาพความรักเพื่อฝันที่สวยงาม สร้างค่านิยมหรือแฟชั่นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ หรือสื่อที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศให้มากขึ้นก็มีอยู่ ทั้งตัวแบบจากดารานักแสดง และสื่อโฆษณา หากเด็กรับสื่อเหล่านี้ โดยขาดผู้ใหญ่ที่คอยชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง ย่อมเป็นอันตราย และชักนำสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่เป็นปัญหาได้

ผลกระทบที่ตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อให้เกิดภัยและผลกระทบที่ตามมามากมาย ได้แก่

1. การตั้งครรภ์ และการทำแท้ง ซึ่งทำให้อุบัติการณ์การเรียนหยุดชะงัก สำหรับรายที่ไม่ได้ทำแท้ง ก็ต้องเริ่มชีวิตการเป็นแม่ตั้งแต่วัยรุ่น ขณะที่ยังขาดความพร้อม และนำมาซึ่งปัญหาการเลี้ยงดูเด็กต่อไป
2. มีโอกาสติดโรค ได้แก่ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และอันตรายยิ่ง คือ โรคเอดส์
3. เรียนตก ผลของการมีเซ็กส์ในวัยรุ่น สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนและผลการเรียนที่ตกต่ำลงด้วย
4. เสียชื่อเสียง การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมักตกเป็นข่าวทางสังคม

5. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองลดลง การคิดเชิงลบและมีเชิงลบเสรีจะทำให้หญิงและชายมองคุณค่าของกันและกันลดลง จะให้คุณค่าแก่เพียงการตอบสนองความใคร่ต่อกัน และที่สำคัญคือความรู้สึกค้อยค่าในตนเอง ผลการวิจัยในสหรัฐพบว่า ฝ่ายหญิงที่มักถูกทิ้งจะมีภาวะซึมเศร้า เหงาหงอย มีอัตราการฆ่าตัวตายสูงกว่าวัยรุ่นที่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์เสรีหลายเท่า

6. ถูกหลอกซ้ำซาก วัยรุ่นหญิงจะพบว่าตนเองถูกชายหลอกให้รักหรือหลงเพื่อแลกกับเซ็กซ์ และมีข้อมูลบ่งชี้เช่นเดียวกันว่า วัยรุ่นชายก็ถูกหลอกโดยเพื่อนทั้งชายและหญิงโดยใช้เซ็กซ์เป็นสื่อ เพื่อให้ได้สิ่งของหรือสิ่งอื่น ๆ

7. ความรักที่ไม่ยั่งยืน การใช้เซ็กซ์เพื่อเลี้ยงรักมักจะไม่ยั่งยืน เมื่อผู้หญิงชายคู่เคยต่อกรมีเพศสัมพันธ์หรือความใคร่ต่อกันมากกว่าความรู้สึกรักที่แท้จริง ท้ายที่สุดความสัมพันธ์นั้นก็ไม่น่ายั่งยืน และหากเจอคนจริง ๆ ที่ตนรัก ก็อาจถูกปฏิเสธเพราะอีกฝ่ายไม่สามารถยอมรับความผิดพลาดในอดีตได้

8. ทำลายอนาคตชีวิตคู่ ประสบการณ์ไม่ดีที่ผ่านมาจะมีผลทำให้วัยรุ่นเกิดทัศนคติในแง่ลบต่อความสัมพันธ์ระหว่างชาย หญิง ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจต่อกันได้ง่าย และมีผลต่อความมั่นคงในการมีชีวิตร่วมกันในระยะต่อมาและหากมีการเจ็บป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นหรือเคยมีการทำแท้ง ก็จะมีผลทำลายภาวะการเจริญพันธุ์ของตนเอง

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสารของ กรมสุขภาพจิต (2547 : 8-9) และวิเคราะห์ปัญหาชุมชนร่วมกับเด็กและเยาวชน ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในลักษณะทางจิตสังคม ประกอบด้วย 3 ด้านดังนี้

3.1 ด้านสังคม ได้แก่ สถานที่พักอาศัย แหล่งบันเทิงเรีงรมย์ และสื่อกระตุ้นทางเพศ มีการแพร่ภาพหน้าหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนสามารถโน้มน้าวจิตใจเด็กทำในสิ่งที่เลวร้ายได้

3.2 ด้านครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว บิดามารดาไม่มีเวลาสั่งสอน เหาและฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.3 ด้านกลุ่มที่มีอิทธิพล ได้แก่ กลุ่มเพื่อนต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ การเลือกคบเพื่อน คู่รัก และต้องการทันสมัยสังคม

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเด็กและเยาวชน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กรมสุขภาพจิต (2547 : 8-9) ได้กล่าวว่า สถานการณ์เกี่ยวกับเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์มากมายแสดงถึงทัศนคติของเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ต่อเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มของปัญหาที่ตามมาอย่างมากมาย จริงอยู่เพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเลวร้าย แต่เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรคือ ความเสี่ยงที่จะต้องเผชิญปัญหา ถ้าพวกเขาไม่รู้ทัน

ผลการสำรวจของสถาบันครอบครัวไทย สำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กไทยตามโครงการ “ออกเปรี้ยวไว้กินหวาน” พบตัวเลขที่น่าเป็นห่วงว่าเด็กไทยมีแนวโน้มจะมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุที่น้อยลงเรื่อย ๆ จากการสำรวจเมื่อปี 2544 เด็กเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุ 16-17 ปี ในช่วงอายุ 13-14 ปี และในปี 2546 จะมีช่วงอายุเพียง 9-10 ปี ขณะที่สถิติการทำแท้งในเด็กก็เพิ่มขึ้นจำนวนมากมีตัวเลขยืนยันว่าเด็กมีการทำแท้งในเด็กเพิ่มขึ้นจำนวนมากมีตัวเลขยืนยันว่าเด็กมีการทำแท้งถึงปีละประมาณ 3 แสนคน และแต่ละวันมีเด็กแรกเกิดถูกทอดทิ้งถึงวันละ 8 คน (พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2547 : 16) และตัวเลขที่น่าเป็นห่วงก็คือ จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุขชี้ว่า แนวโน้มของอายุผู้คิดเชื้อเอชไอวี รายใหม่จะมีอายุน้อยลงอายุระหว่าง 15-16 ปี (หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ อังคารที่ 10 ก.พ.2547, 5) ตัวเลขนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยโครงการ “คูเร็กซ์ โกลบอล เซ็กซ์ เซอร์เวย์ 2000” เสนอภาพรวมเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นพบว่า วัยรุ่นไทยไม่ใส่ใจในการคุมกำเนิดขณะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีสูงถึง 41% ขณะเดียวกัน 70% ของวัยรุ่นต่างกล่าวการคิดเชื้อเอชไอวี และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ (อ้างถึงใน พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ 2543 : 33)

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2540 : 21)

สถานการณ์เกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นจากรายงานของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม พบว่า

- วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยประมาณ 14-18 ปี และมีกับเพื่อนหรือคู่มากกว่าหญิงบริการทางเพศ
- ในกลุ่มคนโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในอัตราเพิ่มมากขึ้น
- เยาวชนหญิงในเขตเมืองเกือบครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- วัยรุ่นชายหญิงปัจจุบันเชื่อว่าชายหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานมากขึ้น
- วัยรุ่นหญิงยอมรับแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น

- มีแนวโน้มว่าวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ วัยรุ่นไทยครองแชมป์ในเรื่องต่อไปนี้ (สถาบัน Durex Global Sex Survey 1999)
- ยอมรับการมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ค่าเฉลี่ย “สูงที่สุดในโลก” คือมีร้อยละ 52 (ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือ ร้อยละ 34)
- เริ่มเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา “ช้าที่สุดในโลก” คือเมื่ออายุ 13.5 ปี (ค่าเฉลี่ยทั่วโลก คือ 12.2 ปี)
- มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเซ็กส์ครั้งแรก “น้อยที่สุดในโลก” เพียงร้อยละ 23 (ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือ ร้อยละ 57)
- พ่อแม่ไทยมีบทบาทในการสอนเรื่องเพศแก่ลูก “น้อยที่สุดในโลก” คือร้อยละ 1 เท่านั้น (ค่าเฉลี่ยทั่วโลกร้อยละ 12)
- เด็กและผู้หญิงถูกข่มขืนเพิ่มขึ้นปีละกว่าพันราย ที่จังหวัดระยองของจังหวัดเดียว มีผู้หญิงถูกข่มขืนกว่า 500 รายใน 1 ปี เด็กสุดอายุเพียง 7 เดือน มากสุดถึง 106 ปี ส่วนใหญ่เป็นคนในครอบครัวถึงร้อยละ 80

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การปฏิบัติตนทางเพศของวัยรุ่นที่อาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ วัยรุ่นปัจจุบันมักมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้น โดยไม่คำนึงถึงอันตรายที่จะก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ (พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 20 พฤษภาคม 2550 <http://www.stou.ac.th/Thai/Schools/Sps/Webboard/Question.asp?GID=4278>) ดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากวัยรุ่นไม่ใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งอาจจะทำให้เกิดโรคติดต่อหรือตั้งครรภ์ ทำให้วัยรุ่นหลายคนหมดอนาคตไป
2. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยาง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเกิดโรคติดต่อ โดยมีปัจจัยดังนี้
 - 2.1 ถุงยางอนามัยขาดขวงการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ความรู้สึกและความพึงพอใจลดลง เสียเวลาเสียเงินทอง
 - 2.2 ความไม่เตรียมพร้อม ความไม่สะดวกสบายในการซื้อ เช่น ความอาย ไม่กล้าซื้อถุงยางอนามัย
 - 2.3 เชื่อว่าถุงยางอนามัยควรใช้กับผู้หญิงบริการทางเพศเท่านั้น สำหรับคนรักหรือคู่นอนไม่ควรใช้เพราะคิดว่าจะไม่มีความเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
 - 2.4 ขาดเทคนิคและวิธีการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้องทั้งการสวมและการถอดหลังมีเพศสัมพันธ์

3. การมีคู่นอนมากกว่า 1 คน

การมีคู่นอนมากกว่า 1 คน คือ การเปลี่ยนคู่นอนหรือชายที่มีเพศสัมพันธ์กัน มีจำนวนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งผลจากพฤติกรรมนี้อาจจะทำให้เกิดโรคติดต่อหรือโรคเอดส์ได้ทั้งนี้ รวมถึงการบริการทางเพศโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จะมีผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังมีผลต่อการดำเนินชีวิตในการแต่งงานหรือการมีครอบครัวที่ดีต่อไป รวมทั้งยังถือเป็นการล่วงละเมิดทางเพศและมีความผิดทางกฎหมาย

ชาย โพรธิตา (2546 : 2 – 15) ได้กล่าวว่า สถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชน มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเป็นปัญหาระดับชาติที่มีผลต่อความมั่นคงด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ระบุว่าวัยรุ่นไทยเข้าสู่ภาวะวิกฤติพบพฤติกรรมเสี่ยงที่จะทำให้อนาคตของชาติเติบโตเต็มไปด้วยปัญหา ซึ่งนิยมความรุนแรง มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ใช้อาหารแฟชั่น คือ 3 ความเสี่ยงที่น่ากังวล พร้อมเรียกร้องสังคมเอาใจใส่ต่อปัญหาวัยรุ่น และวอนครอบครัวหันหน้าเข้าหากันยามเกิดปัญหา ชาย โพรธิตา สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวถึงปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบันว่า เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมาก สำหรับปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นไทย เพราะจากการสำรวจงานวิจัยด้านสุขภาพของวัยรุ่นไทย พบว่า มีปัญหาที่สังคมต้องร่วมกันตระหนักถึง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก วัยรุ่นที่ติดสารเสพติดที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และวัยรุ่นมีปัญหาในเรื่องของโภชนาการที่ไม่ถูกต้อง การรับประทานอาหารที่เป็นพวกอาหารขยะมากเกินไป หรือบางครั้งก็มักจะรับประทานอาหารตามแฟชั่น หรือดื่มเครื่องดื่มที่เป็นแฟชั่นเพิ่มมากขึ้น ปัญหาของวัยรุ่นกลุ่มแรกมีค่อนข้างมาก เพราะมีวัยรุ่นจำนวนมากที่รับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นแฟชั่นมากกว่าจะคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการจริง ๆ ซึ่งในเรื่องนี้มีผลต่อปัญหาสุขภาพการเจริญเติบโตโดยตรง ปัญหากลุ่มที่ 2 คือ เรื่องของเพศสัมพันธ์ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจความลุ่มลึกของปัญหา และไม่เห็นตัวเลขที่ชัดเจนมากนักว่ามีกลุ่มวัยรุ่นที่ถูกกระทำรุนแรงทางเพศมากน้อยขนาดไหน โดยจะพบวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องของการทำแท้ง โดยมูลนิธิสุขภาพหญิงรายงานว่าร้อยละ 61 ของผู้หญิงที่ทำแท้งนอกโรงพยาบาลนั้นมีอายุไม่เกิน 24 ปี และในจำนวนนั้นเป็นวัยรุ่นร้อยละ 30 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ส่วนสถิติของกรมอนามัยพบว่าเด็กวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้ารับการรักษาภาวะแทรกซ้อนจากการทำแท้งกว่าร้อยละ 30 โดยสาเหตุที่วัยรุ่นไม่คิดแต่งงานเกิดขึ้นจากการถอยห่างและความไม่รับผิดชอบของผู้ชาย ปัญหากลุ่มที่ 3 พบแนวโน้มนิยมความรุนแรงของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็ความรุนแรงที่เกิดจากตัววัยรุ่นเป็นผู้กระทำความผิดเอง หรือความรุนแรงที่วัยรุ่นถูกกระทำจากคนอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มที่ 3 มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากสังคมเปิดโอกาส หรือสร้างเงื่อนไขให้วัยรุ่นได้มีโอกาสใช้ความรุนแรงมากขึ้น “กลุ่มที่ 3 น่าสนใจมาก เพราะมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มอัตรา

มากขึ้น และยังไม่มีการเข้าไปศึกษาอย่างจริงจัง โดยจะพบว่าวัยรุ่นตามเมืองขนาดใหญ่จำนวนไม่น้อยที่เริ่มจับกลุ่มกันเป็นแก๊ง บางครั้งรวมกันเป็นแก๊งเพื่อก่ออาชญากรรม เช่น ปล้นรถแท็กซี่หรือรวมแก๊งเพื่อแข่งรถ ซึ่งแนวโน้มการรวมแก๊งเพื่อก่อความรุนแรงของวัยรุ่นเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง และนั่นจะหมายถึงปัญหาสุขภาพร่างกายและชีวิตของวัยรุ่นเอง” นาย โภชิตา กล่าวว่ ปัญหาที่รุนแรงวัยรุ่นไทยในขณะนี้ ล้วนส่งผลกระทบต่อกำลังสำคัญของประเทศชาติ เนื่องจากหากวัยรุ่นกลุ่มนี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว จะสามารถเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพได้อย่างไร เช่น กรณีเด็กวัยรุ่นที่เคยทำแก๊งนั้น ชีวิตพวกเขาจะผกผันอย่างไรบ้างเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง หากเราปล่อยให้ 3 กลุ่มปัญหารูปร่างโตขึ้น ซึ่งหากไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ และปล่อยให้ปัญหาสุขภาพรุนแรงวัยรุ่นอย่างที่เป็นอยู่ สามารถทำนายอนาคตของประเทศได้เลย เพราะเด็กกลุ่มนี้คือกลุ่มที่จะเติบโตเป็นกำลังหลักของประเทศ ตนคิดว่าถึงเวลาที่สังคมควรจะใส่ใจต่อปัญหารูปร่างโตให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เพราะหลายปัญหาชุกช่อนเกินบารวันที่จะเติบโต สำหรับทางออกของปัญหารูปร่างโต นาย โภชิตา กล่าวว่ คงจะหนีไม่พ้น เวลาและครอบครัวที่จะมีให้กันและกันมากขึ้น พร้อมกันนี้ยังหมายถึง ความร่วมมือของคนในสังคมที่ต้องตระหนักถึงปัญหา และสร้างความเข้าใจวัยรุ่นมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อจะได้ช่วยกันหาทางออกร่วมกันได้ ดังนี้

1. การสูบบุหรี่และดื่มสุรา

การสูบบุหรี่และดื่มสุราเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ และประสิทธิภาพในการควบคุมตนเอง และบางครั้งอาจจะส่งผลกระทบต่อคนรอบข้างในปี 2547 มีคนไทยที่สูบบุหรี่มากถึง 11.3 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่สูบบุหรี่นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 3.5 และเป็นผู้มีพฤติกรรมสูบบุหรี่เป็นประจำร้อยละ 19.5 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ชายสูบบุหรี่มากกว่าหญิงเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2544 พบว่ ในปี 2547 คนไทยมีการสูบบุหรี่น้อยลง ผู้ที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่เป็นประจำถึงแม้จะมีอัตราการสูบบุหรี่น้อยลงก็จริง แต่ก็มึ่สิ่งที่น่าสนใจคือ ชายมีอัตราการสูบบุหรี่ที่ลดน้อยลงมากกว่าหญิงในทุกกลุ่มอายุ แต่เมื่อคิดหญิงเลิกได้ง่ายกว่า

การดื่มสุรา พบว่ ในปี 2547 มีคนไทยดื่มสุรา 16.1 ล้านคน หรือร้อยละ 32.7 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุที่มีการดื่มสุรามากที่สุดคือ กลุ่มอายุ 25 – 59 ปี ชายมีการดื่มสุรามากกว่าหญิง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2544 พบสิ่งที่น่าสนใจคือ หญิงมีอัตราการดื่มสุราเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอายุในขณะที่ชายมีอัตราการดื่มเพิ่มขึ้นเพียงกลุ่มอายุเดียวคือ กลุ่มอายุ 15 – 24 ปี ส่วนชายที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไปมีอัตราการดื่มสุราน้อยลงจะนั่นการณรงค์ให้ประชากรลด หรือเลิกสูบบุหรี่และดื่มสุรา ควรจะเน้นการณรงค์ที่หญิงให้จริงจัง และมากขึ้นกว่าเดิม

2. อุบัติเหตุ

อุบัติเหตุเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอย่างหนึ่งที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบ ระหว่างปี 2545 และ 2546 โดยเฉพาะอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ซึ่งเป็นอุบัติเหตุที่มีความรุนแรง และทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจำนวนมาก โดยเฉพาะช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดติดต่อกันหลาย ๆ วัน เช่น เทศกาลปีใหม่ และเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น โดยอุบัติเหตุที่เกิดมากในวันหยุดช่วงเทศกาลส่วนใหญ่จะเป็นรถจักรยานยนต์ รองลงมาเป็นรถยนต์ และอุบัติเหตุส่วนใหญ่พบบนถนนทางหลวงระหว่างจังหวัด จุดเกิดเหตุ ส่วนใหญ่เป็นถนนทางตรงเพราะใช้ความเร็วสูง สำหรับอุบัติเหตุช่วงเทศกาลปีใหม่ 2548 นี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 67 เกิดช่วงเวลา 16.00 น. ถึง 04.00 น. และผู้ประสบอุบัติเหตุส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 20 เป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุทำให้มีผู้ได้รับความเสียหาย ทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิต จากการตั้งจุดตรวจหน่วยงานที่รับผิดชอบ พบว่า ยังพบผู้ขับขี่ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ผู้ขับขี่เมาสุรา รถจักรยานยนต์ที่มีการดัดแปลงรถจนไม่ปลอดภัยในการขับขี่ ผู้ขับขี่ที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถ รวมทั้งการขับรถเร็วเกินกำหนด ส่วนพฤติกรรมที่มีผลต่อระดับความรุนแรงของอุบัติเหตุ คือ การไม่สวมหมวกกันน็อก และไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ก็ยังพบผู้กระทำผิดที่มีพฤติกรรมดังกล่าวอีกจำนวนมากเช่นกัน

3. ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติด เป็นพฤติกรรมเสี่ยงอีกอย่างหนึ่ง ที่เป็นปัญหาลังคม และมีผลกระทบไปสู่ทุกระดับ ทุกหน่วยของสังคม ตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน จนถึงระดับประเทศ จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติด พบว่ามีจำนวนคดี และจำนวนผู้ต้องหาสูงมาก และลดลงเมื่อรัฐบาลมีการประกาศสงครามกับยาเสพติด โดยยาเสพติดส่วนใหญ่ที่จับกุมได้มากที่สุดคือ ยาบ้า รองลงมาคือ กัญชาแห้ง สารระเหย เฮโรอีน และอื่น ๆ ตามลำดับรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด การประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2546 เป็นต้นมา ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดมีความเบาบางลงอย่างมาก การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ยังหลงเหลืออยู่นั้น มีวิธีการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจ คือ จากการเสพยาบ้า เปลี่ยนเป็นยาเสพติดประเภทอื่นที่ทดแทนกันได้ เช่น วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย สุรา เป็นต้น แหล่งแพร่ระบาดเปลี่ยนเป็นหอพัก อพาร์ตเมนต์ คอนโดมิเนียม นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เส้นทางลำเลียงยาเสพติดเปลี่ยนจากภาคเหนือเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก และผู้ลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ เป็นต้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลยังคงมุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็ง และความต่อเนื่องของพลังแผ่นดินในการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด โดยยึดหลักความร่วมมือพหุภาคี

มีหมู่บ้านชุมชนเป็นตัวตั้งให้เจ้าของปัญหาเป็นผู้แก้ปัญหา และให้ประชาสังคมเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา เพื่อเอาชนะปัญหาหยาเสพคิได้อย่างยั่งยืน

4. โรคเอดส์

โรคเอดส์เป็นสาเหตุการตายของประชากรที่สำคัญสาเหตุหนึ่ง ถึงแม้จะไม่ใช่อุบัติเหตุการตายอันดับต้น ๆ ก็ตาม แต่จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ในประเทศไทยก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และแต่ละปีจะมีผู้เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผู้ป่วยเอดส์เฉพาะที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐบาลเท่านั้น เมื่อคิดเป็นอัตราป่วยต่อประชากร 100,000 คน พบว่า อัตราผู้ป่วยเอดส์และอัตราผู้ติดเชื้อต่อประชากร 100,000 คน เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี 2537 ถึงปี 2540 และ 2541 แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์โรคเอดส์ มีความรวดเร็วและรุนแรงมากในช่วงเวลาดังกล่าว จากนั้นสถานการณ์เริ่มคลี่คลายลง โดยในปี 2547 มีผู้ป่วยเอดส์ลดลงเหลือ 11,633 คน คิดเป็นอัตราป่วยด้วยโรคเอดส์ 18.48 คน ต่อประชากร 100,000 คน ผู้ป่วยเอดส์มากกว่าร้อยละ 80 อยู่ในวัยทำงาน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 44 ปี ผู้ป่วยเอดส์เป็นชายมากกว่าหญิง แต่ผู้ป่วยเอดส์หญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนเพศของผู้ป่วยเอดส์ เป็นชาย 100 คน จะมีผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นหญิง 56 คน ในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 60 คน และ 63 คน ในปี 2546 และ 2547 อาชีพที่พบว่ามีผู้ป่วยเอดส์มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ รับจ้างทั่วไป เกษตรกร และผู้ว่างงาน ส่วนปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่เป็นสาเหตุให้ติดเชื้อเอดส์คือการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น

5. ความรุนแรงในสังคม

ปัจจุบันความรุนแรงเป็นปัญหาสังคมที่ทวีจำนวนและระดับของความรุนแรงมากขึ้น ที่สำคัญคือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อคนในสังคมทุกระดับความรุนแรง มิได้หมายถึงการชกต่อย ตบตี กักขังหน่วงเหนี่ยว การค้าหายบคาย การขู่อาฆาตด้วยวาจา การใช้อาวุธ การข่มขืนและล่วงลามทางเพศเท่านั้น ยังหมายถึงการทอดทิ้งไม่ดูแลเอาใจใส่ การไม่ให้เงินใช้ การกลั่นแกล้งโดยวิธีการต่าง ๆ การควบคุมที่เข้มงวดมากเกินไปซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ความรุนแรงในสังคม (Violence) หมายถึงพฤติกรรมและการกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งร่างกาย วาจา จิตใจ ทางเพศ ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกระทำจากคดีอาญาที่น่าสยดสยอง พบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมหลายประเภทคือการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกาย การข่มขืนกระทำชำเรา และการฆ่าหรือพยายามฆ่า จะเห็นว่าสถิติดังกล่าว ส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น ส่วนระดับความรุนแรงของปัญหาพิจารณาจากคดีทำร้ายร่างกาย คดีข่มขืนกระทำชำเรา และคดีฆ่าและพยายามฆ่าก็มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

6. การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร

นวัตกรรมด้านเทคโนโลยี และการสื่อสารนับว่ามีบทบาทสำคัญมาก ในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจ และสังคมสามารถขับเคลื่อนไปได้ การเปลี่ยนแปลง ที่ต้องควบคู่ไปกับการเรียนรู้อย่างไม่รู้ที่สิ้นสุด กลายเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องตระหนัก เพราะสิ่ง เหล่านี้กำลังมีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ในปี 2547 มีคนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไป 12.5 ล้านคนใช้คอมพิวเตอร์ มีเครื่องคอมพิวเตอร์คิดเป็นอัตรา 3.3 เครื่อง ต่อประชากร 100 คน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 6.9 ล้านคน คิดเป็นอัตราผู้ใช้ 11.9 คนต่อประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป 100 คนผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นหญิงมากกว่าชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี เป็นผู้จบการศึกษาระดับมัธยมมากที่สุด รองลงมาคือผู้จบระดับอุดมศึกษา ถ้าเป็นผู้ใช้ที่ทำงานแล้วอายุ 15 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็น ข้าราชการ (รวมลูกจ้างชั่วคราว) และพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพด้าน วิชาชีพต่าง ๆ พฤติกรรมของผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เริ่มใช้เมื่ออายุ 11 – 19 ปี สถานที่ที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้ที่สถานศึกษา ความถี่ของการใช้ประมาณ 1 – 4 วันต่อสัปดาห์ และ ใช้มากกว่า 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ประทุม เป็นสุวรรณ (2545 : 15) ได้กล่าวว่า สถานการณ์เกี่ยวกับวัยรุ่นวัยเสี่ยงต่อการมี เพศสัมพันธ์ในการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือเป็นโรคติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ จากการ รายงานประจำปีพบว่า 1 ใน 4 ของผู้ติดเชื้อ 12 ล้านคนเป็นวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็น โรคติดเชื้อ โรคหนองในเป็นโรคที่พบมากที่สุดในปี 1992 พบว่าผู้หญิงอายุ 15 – 19 ปีติดโรคนี มากที่สุด ซึ่งอาจก่อให้เกิดอาการเจ็บปวด เรื้อรัง เป็นหมันท้องนอกมดลูกและตายได้ อัตราสูงสุด ของผู้ติดเชื้ออย่างรุนแรงจนต้องนำส่งโรงพยาบาลเป็นผู้หญิงอายุ 15 – 19 ปี (Webside Pregnancy Resource Center 2001)

โรคเอดส์ (AIDS) วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดโรคเอดส์ โดยทั่ว ๆ ไป ทุกเพศทุกวัย ล้วนเสี่ยงกับโรคเอดส์เท่า ๆ กัน แต่วัยรุ่นเป็นวัยที่น่าห่วงใยมากที่สุด เพราะโดยพื้นฐานจากการ พัฒนาการของวัยรุ่น เป็นวัยที่มีปัญหาเรื่องเพศ และการปรับตัวของสภาพร่างกาย และอารมณ์ที่มี การเปลี่ยนแปลง คือ มีความสนใจเพศตรงข้าม ร่วมกับมีความรู้สึทางเพศเกิดขึ้นมาตามธรรมชาติ อย่างมากอยู่แล้ว วัยรุ่นจึงต้องเรียนรู้ที่จะควบคุมตัวเอง เรียนรู้ที่จะระบายอารมณ์ทางเพศให้ออกมา ในลักษณะที่สังคมยอมรับได้ เช่น การเล่นกีฬา ฟังดนตรี เบี่ยงเบนความสนใจในไม่หมกมุ่นกับ ตัวเอง แสวงหากิจกรรมพัฒนาตน การคบเพื่อนเพศเดียวกันหรือต่างเพศ วัยรุ่นต้องทำความเข้าใจ รู้จักอดทนรอบคอบ ยังคิดไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ตนเองและครอบครัว โดยเฉพาะปัญหาการมี เพศสัมพันธ์ที่ไม่พร้อมในวัยรุ่นนี้ มักจะกระทำโดยไม่มีเตรียมตัว ไม่ได้ป้องกัน ทำให้เกิดการ

ตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ตามมา และในบางคนโชคร้ายอาจติดเชื้อ จากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์ (สมาคมวางแผนครอบครัว 2545 : 7) การตั้งครรภ์ของวัยรุ่น จากรายงานในปี 1993 พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 85 ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยร้อยละ 20 ตั้งครรภ์ในเดือนแรกของการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 50 ตั้งครรภ์ในช่วง 6 เดือนแรก ถึงแม้วัยรุ่นบางคนแต่งงานแล้วก็ตาม ส่วนใหญ่จะถูกฝ่ายชายทิ้งไปขณะตั้งครรภ์ วัยรุ่นร้อยละ 75 วัยรุ่นอายุ 15 – 19 ปี ไม่ได้แต่งงาน ในช่วงเวลาที่ตั้งครรภ์นั้นได้รับการแก้ปัญหา (Webside Pregnancy Resource Center 2001)

ปัญหาของวัยรุ่นดังกล่าวนับว่าเป็นการเสี่ยงสำหรับชีวิตของวัยรุ่น ซึ่งจะต้องดำเนินชีวิตต่อไป ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่จะมีชีวิตอีกยาวนาน เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นหลักในการสร้างความมั่นคงของประเทศชาติ จึงเป็นความห่วงใยของพ่อแม่ สถาบันทางการศึกษาสังคมทุกฝ่ายจึงต้องร่วมมือกันให้ความรู้ความเข้าใจ อบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความห่วงใย รวมทั้งเมื่อเกิดปัญหาก็จะต้องช่วยกันให้กำลังใจ ร่วมกันแก้ปัญหาอย่าทอดทิ้ง เพราะถ้าวัยรุ่นขาดที่พึ่ง ย่อมจะกระทำพฤติกรรมที่เสี่ยงถึงชีวิต ควรตระหนักให้ความสำคัญ อยู่เคียงข้างวัยรุ่น วัยเสี่ยง ก็จะช่วยลดปัญหาลงได้ เมื่อพ้นวัยนี้เข้าสู่วัยผู้ใหญ่แล้ว ความเสี่ยงจากธรรมชาติของวัยจะลดลง ผู้จักยังคิด รอคอย วัยรุ่นก็จะพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพต่อไป

การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส กล่าวกันว่าหญิงที่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสนั้นเริ่มจาก 3 ขั้นตอนตามลำดับ คือ

1. เริ่มด้วยมิตรภาพ
2. มีความรัก
3. มีความสัมพันธ์ทางเพศ

กระบวนการนี้จะผิดกับเพศชายที่อาจเริ่มด้วย 1 แล้วไป 3 หรือเริ่มจาก 3 เลยโดยมิได้มีการกระบวนกรเหมือนเพศหญิง ซึ่งทำให้ขาดความรับผิดชอบเท่าที่ควรจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสก่อนบรรลุความพร้อมทางเศรษฐกิจและสังคม จะมีผลต่อปัญหาทั้งปัญหาครอบครัวและสังคมดังนี้

ปัญหาครอบครัว

ปัญหาครอบครัวที่มีผลจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรส แยกปัญหาความสัมพันธ์ออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและลูกนอกสมรสกับครอบครัวเดิม โดยเฉพาะปัญหาของเด็กวัยรุ่นที่เป็นมารดานอกสมรส บิดามารดาจะยอมรับสภาพของการมีลูกนอกสมรสของลูกสาวหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์เดิมของบิดามารดากับลูกสาว ถ้ามีความสัมพันธ์ที่ดี การเป็นมารดานอกสมรสก็อาจไม่ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างมารดานอกสมรสกับครอบครัวเดิม

การตั้งครรภ์นอกสมรสนั้น โดยทั่วไปแล้วฝ่ายชายมักจะไม้อยู่ร่วมที่จะรับหน้าที่ของบิดาเด็ก ฝ่ายหญิงอาจจะอยู่กับครอบครัวเดิม ทำหน้าที่เลี้ยงดู ซึ่งจะต้องมีบทบาทเป็นทั้งพ่อและแม่ของเด็ก (single parent) การยอมรับของบิดามารดา การเข้าใจและให้อภัยลูกนั้นจะช่วยลดปัญหาทางด้านอารมณ์และจิตใจของมารดานอกสมรสลงไปได้บ้าง และมีหลายรายที่ยกลูกที่เกิดให้กับคุณยาย คุณตาทำหน้าที่เป็นพ่อกับแม่แทน แต่ถ้าครอบครัวเดิมไม่ยอมรับก็อาจจะยกเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของคนอื่น หรือถ้าครอบครัวไม่ยอมรับทั้งแม่และลูก หญิงนอกสมรสและลูกนอกสมรสก็อาจจะต้องไปเผชิญชีวิตกันตามลำพัง

2. ภาวะทางอารมณ์และจิตใจของมารดานอกสมรส การดำรงภาวะของการเป็นมารดานอกสมรสนั้นมีทางเป็นไปได้ที่จะเกิดปัญหาสุขภาพจิตหรือปัญหาทางด้านอารมณ์และจิตใจ เนื่องจากมีความรู้สึกที่ตนทำผิด เกิดความระอวยต่อภาวะของการมีลูกนอกสมรส เกิดความคิดว่าไม่มีใครต้องการตนอีกต่อไป ซึ่งนับได้ว่าเป็นการลงโทษจากสังคมโดยทางอ้อม ขึ้นอยู่กับภาวะของสังคมนั้น ๆ ตัวอย่างที่มีความเข้มงวดกดขี่กันมากน้อยเพียงใด ในสหรัฐอเมริกาผู้หญิงอเมริกันมากกว่า 40 ล้านคน เคยมีประสบการณ์หรือกำลังจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นมารดานอกสมรส และ 1 ใน 5 จะตั้งครรภ์นอกสมรส และในจำนวนประมาณ 8 ล้านคน ของการตั้งครรภ์นอกสมรส มีประมาณ 1.5 ล้านคนจะแต่งงานระหว่างการตั้งครรภ์ และประมาณ 400,000 คน จะแท้งลูก (miscarrying) ประมาณ 5 ล้านคน จะเป็นมารดานอกสมรส และประมาณ 5.5 ล้านคน จะจบลงด้วยการทำแท้ง (induce abortion) นอกจากนั้น ภาวะอารมณ์และจิตใจของมารดานอกสมรส จะเป็นปัญหามากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของครอบครัวเดิมคิดว่าครอบครัวเดิมยอมรับหรือไม่ การมีความคิดว่าสังคมจะประณามว่าตนเองเป็นคนใจง่าย หรือชอบในเรื่องเพศ จะก่อให้เกิดปัญหาการฆ่าตัวตาย และการต้องการออกจากโรงเรียนกลางคัน (ถ้าเป็นวัยรุ่น) เป็นการทำลายอนาคตของมารดานอกสมรสอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสถาบันรามจิตติ (2547 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่า จากที่ได้เฝ้าระวังสถานการณ์เด็กในระยะเวลาอันยาวนานกว่า 5 ปี โดยมีผลสรุปยืนยันถึงความรุนแรงของปัญหาพฤติกรรมเด็กและเยาวชนดังนี้ จากสาเหตุที่เด็กมีปัญหาความประพฤติเสียนั้น ปัจจุบันได้พบว่าปัญหานี้ได้กลายเป็นปัญหาเด็กและเยาวชนไทยจำนวนมากดังตัวอย่างดังนี้

1. ได้มีการสำรวจเยาวชนใน 25 จังหวัด 4,645 ตัวอย่างในช่วงเมษายน 2547 พบว่าในปัจจุบันนักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 75.1 ที่มีปัญหาพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตไม่ต่ำกว่า 1 ปัญหา ในบรรดาปัญหา 9 ชนิดที่สำคัญ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง เล่นการพนัน ใช้จ่ายเสเพล ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีเพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท และคิด

ฆ่าตัวตาย โดยภาพรวมทั้งหมดของเยาวชนทั่วประเทศแต่ละคนมีปัญหาเฉลี่ย 1.8 ปัญหา

2. มีเด็กและเยาวชนไทยที่อายุต่ำกว่า 19 ปี เสพติดบุหรี่แล้ว 375,900 คน และสูบบุหรี่เป็นประจำ 78,000 คน ในแต่ละวัน มีเด็กไทยเริ่มสูบบุหรี่ 600 – 800 คน

3. การดื่มสุรา สถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงในปี พ.ศ. 2546 คนไทยดื่มสุรา 18.61 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 35.46 ของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป แยกเป็นชาย 15.51 ล้านคน หรือร้อยละ 60.80 ของเพศชายอายุ 11 ปีขึ้นไป เป็นหญิง 3.95 ล้านคนหรือร้อยละ 14.51 ของเพศหญิง ในช่วงเวลาเพียง 7 ปี (2539 – 2546) กลุ่มผู้หญิงวัย 15 – 19 ปี เป็นกลุ่มที่น่าจับตามากที่สุด เนื่องจากมีการเพิ่มจำนวนขึ้นเกือบ 6 เท่า คือ จากร้อยละ 1.0 เป็นร้อยละ 5.6 และร้อยละ 7.74 ของหญิงที่ดื่มวัย 15 – 19 มีดื่มจัด (ดื่ม 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ถึงดื่มทุกวัน)

4. ข้อมูลสำรวจนักเรียนที่เกี่ยวข้องยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการ ได้สำรวจข้อมูลปี 2547 จำนวนที่สำรวจ 5,413,271 จากทั้งหมด 6,217,101 คน พบจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ดังนี้ (1) กลุ่มไม่เคยใช้ยา 5,352,711 คนหรือ 98.88 % (2) กลุ่มเคยใช้ เลิกแล้ว 1,199 คนหรือ 0.02% (3) กลุ่มยังใช้ยาอยู่ 275 คน หรือ 0.01 % (4) กลุ่มติดยาบำบัดหายแล้ว 522 คนหรือ 0.01% (5) กลุ่มสงสัยค้ายา 25 คน หรือ 0.00001% และ (6) กลุ่มใช้เหล้า/บุหรี่ 58,539 คน คิดเป็น 1.08% ของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ยังได้จำแนกสถานศึกษาตามความสำเร็จในการแก้ปัญหาเสพติดได้ดังนี้ การจำแนกสถานะสถานศึกษาได้ ประเมินไว้จำนวนรวม 11,563 โรงเรียน นักเรียน 6,001,029 คนใน 75 จังหวัด โดยแบ่งเป็น ระดับ ก จำนวน 4,069 โรงเรียนที่เข้มแข็ง มีระบบเฝ้าระวัง มีการป้องกันแก้ไขอย่างยั่งยืน ระดับ ข จำนวน 5,492 โรงเรียนที่เข้มแข็ง มีระบบเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหา ระดับ ค จำนวน 1,519 โรงเรียนที่มีระบบเฝ้าระวัง มีการป้องกันแก้ไข และระดับ ง จำนวน 233 โรงเรียน ที่ต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งเป็นกรณีพิเศษ

5. ข้อมูลการฆ่าตัวตาย ในปี 2546 มีสถิติการฆ่าตัวตายทั้งสิ้น 3,851 ราย เฉลี่ยวันละ 10.5 ราย โดยทุก 2 ชั่วโมงครึ่ง จะมีคนฆ่าตัวตาย 1 คน สิ่งที่จะทำอย่างเร่งด่วนคือลดอัตราการฆ่าตัวตายในเด็กและเยาวชนจากอัตราเฉลี่ย 7.1 ต่อแสนประชากรให้ต่ำกว่านี้ โดยพบว่าอัตราการฆ่าตัวตายสูงจะอยู่ 2 ช่วง คือ เด็กและเยาวชนกับช่วงวัยทำงาน โดยเฉพาะภาคเหนืออัตราการฆ่าตัวตายสูงกว่า 20 ต่อแสนประชากร

6. การมีเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขในปี 2547 ผลวิจัยระบุเด็กและเยาวชนนับแสนเตรียมมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ ทั้งยังพบว่า 70,000 – 80,000 คนนิยมมีคู่นอนประจำตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และที่น่าตกใจที่สุดคือ 10,000 – 20,000 คนผ่านประสบการณ์สวینگกิ้งหรือเปลี่ยนคู่วงด้วยแล้ว นอกจากนี้จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนและเยาวชนไทย พบว่า มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น และเป็นเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ทำให้เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะกามโรค ซึ่งมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอดจากผู้ป่วยทุกระดับอายุ 15,000 รายในปี 2544 เหลือ 10,000 รายในปี 2546 แต่ในปี 2547 ยอดคิดเพิ่มขึ้น 30% จำนวน 13,130 ราย แยกเป็นโรคหนองใน 6,711 ราย หนองในเทียม 5,039 ราย ซิฟิลิส 1,224 ราย ที่เหลือเป็นฝีมะม่วงและแผลริมอ่อน โดยร้อยละ 40 อายุต่ำกว่า 24 ปี และนักเรียน นักศึกษาคิดเชื่อเพิ่มขึ้น 3 เท่าตัว ซึ่งเกือบร้อยละ 50 คิดมาจากเพื่อน คนรัก โดยโรคเหล่านี้มีลักษณะพิเศษ ผู้หญิงที่คิดเชื่อหนองใน ร้อยละ 30 จะไม่มีอาการใด ๆ แต่สามารถแพร่เชื้อให้ผู้อื่นได้ และยังพบว่าร้อยละ 5 – 10 ของผู้ที่เป็นโรคเหล่านี้จะติดเชื้อเอชไอวีด้วย จึงนับเป็นสัญญาณอันตรายที่ต้องรณรงค์ให้เด็กและเยาวชนไทย รู้จักป้องกันควบคู่กับเอชไอวีด้วย

7. คดีเด็ก จากสถิติจำนวนคดีของเด็กและเยาวชนทั้งชายหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกรกฎาคม 2548 มีสูงถึง 20,218 คดี คิดเป็น 96 คดีต่อวัน หรือ 4 คดีต่อชั่วโมง

8. ไม่เข้าวัด ห่างไกลศาสนา จากสถิติพบว่า ครอบครัวคนไทย 60 – 70% ไม่เคยเข้าวัดมีเพียง 30 – 40% เท่านั้นที่เข้าวัดบ้าง ดังนั้นเด็กและเยาวชนไทยส่วนใหญ่ จึงขาดประสบการณ์ในการเข้าถึงกิจกรรมทางศาสนาโดยตรง

9. การอ่านหนังสือของเด็กและเยาวชน พบว่า หนังสือพิมพ์เป็นหนังสือที่นักเรียนสนใจอ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.56 เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย และมีเนื้อหาที่ครบถ้วนไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร นิยาย กีฬาและเทคโนโลยีการสื่อสาร รองลงมาคือนิตยสาร ร้อยละ 36.00 เพราะต้องการรับรู้ข่าวสารในแวดวงบันเทิงและแฟชั่น ร้อยละ 13.14 เป็นหนังสือเรียน เนื่องจากต้องการทบทวนความรู้ให้กับตนเอง และจากการสำรวจความถี่ในการอ่าน พบว่า นักเรียนอ่านหนังสือทุกวันในอัตราสูงคิดเป็นร้อยละ 40.00

สำนักวิจัย เอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2548 : 51) ได้กล่าวว่าการได้ระบุประเด็นปัญหารุนแรงที่สุด 5 อันดับแรกซึ่งมีเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 12 ถึง 24 ปี เกี่ยวข้อง ได้แก่

อันดับ 1 เหล้า/ บุหรี่ เหล้า 5,921,257 คน บุหรี่ 2,023,893 คน

อันดับ 2 หนีเรียน 2,086,527 คน

อันดับ 3 ยาเสพติด ใช้จ่าย 516,823 คน

อันดับ 4 เพศสัมพันธ์ 472,575 คน

อันดับ 5 การพนันเฉพาะนักศึกษากรุงเทพมหานคร 101,306 คน

พิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 243 – 246) กล่าวถึงว่า พฤติกรรมทางเพศจากการเจริญเติบโตทางร่างกายทำให้เกิดพัฒนาการทางเพศ และมีความคิดให้เพศตรงข้ามสนใจ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. มีความรักและความสนใจเพศตรงข้ามที่รุนแรงเดียวกัน
2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศ
3. แสดงความสนใจเรื่องเพศ โดยดูจากพฤติกรรมการทำงาน การศึกษาค้นคว้าจากหนังสือทางเพศหรือหนังสือประเภทเรขกรรมหรือ การแอบมองสัดส่วนของเพศตรงข้าม
4. การรักร่วมเพศ (Homosexuality และ Lesbian) มีปรากฏในทั้งเพศชายและเพศหญิง เป็นลักษณะของการไม่สนใจในเพศตรงข้าม หรือการทำตัวเป็นเพศตรงข้าม

จันทน์ ทงศิริ (2539 : 12) ได้กล่าวว่า ความหมายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์เร็ว ตั้งแต่อายุในช่วงวัยรุ่นตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศหรือคู่นอน โดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย การมีคู่นอนจำนวนมาก การดื่มสุราก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพอนามัยที่จะตามมาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

สถาบันรามจิตติ (2550) ยังได้ประเมินสถานการณ์ของปัญหาเด็กและเยาวชนไทยซึ่งยืนยันความรุนแรงของปัญหาไว้เช่นกันดังนี้

1. ขาดความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก
2. ห่างไกลวัดใช้ชีวิตยามว่างตามห้างสรรพสินค้า ใช้มือถือและคุยผ่านอินเทอร์เน็ต
3. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
4. เล่นพนันและเริ่มเล่นพนันผ่านโทรศัพท์ระบบ SMS
5. ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น และขาดความรับผิดชอบ

พรพิมล เจริญนาครินทร์ (2539 : 243 – 246) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมไร้ระเบียบ (Behavior Disorder) ซึ่งจัดเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัย เป็นพิษภัยต่อสังคม หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการเป็นนักเรียน รวมทั้งพฤติกรรมที่เกิดจากอาการทางจิตและประสาทที่นำไปสู่การกระทำผิดที่ร้ายแรง

1. เกรแบบชั่วคร่าว มีพฤติกรรมผิดแนวที่สังคมยอมรับเพียงชั่วคร่าว อาจทำไปด้วยอารมณ์ โกรธ อารมณ์รัก อารมณ์อิจฉาริษยา หรือต้องการเอาชนะ ต้องการแข่งขันชิงดีชิงเด่น โดยปกติจะมีความพยายามในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลในครอบครัวและกลุ่มเพื่อน
 2. เกรแบบถาวร พฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นการกระทำที่เกิดจากการความฝังใจไม่รู้จักตัวเองและไม่รับรู้ความต้องการของผู้อื่น ได้รับการทอดทิ้งให้มีชีวิตต่อสู้อยู่ในโลกตามลำพัง
- จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสเกิดปัญหาทางเพศสัมพันธ์ หรือมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งท้องโดยไม่พึงประสงค์

โรคเอดส์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การคบเพื่อนต่างเพศ คู่รัก การไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพศ
 เมื่อมีเพศสัมพันธ์ การเที่ยวสถานเรีงรมณ์ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายและมีผลเสียต่อสุขภาพของเด็ก
 และเยาวชน ชุมชนสังคม และประเทศชาติ

ทักษะชีวิตกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ความหมายของทักษะชีวิตได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าทักษะชีวิตไว้หลายลักษณะดังนี้
 องค์การอนามัยโลก (WHO 1994 : 1) ได้ให้ความหมายของทักษะชีวิตว่าเป็นความสามารถ
 ในการปรับตัวและมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่ถูกต้องในการที่จะเผชิญกับสิ่งท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
 ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จิตรา ทองเกิด (2540 : 82) ได้กล่าวสรุปว่า ความหมายของทักษะชีวิตได้ว่าเป็น
 ความสามารถหรือสมรรถที่เกิเกิดขึ้นภายในตัวบุคคล จากการฝึกฝนอบรมในเชิงความคิดและ
 การกระทำจนเกิดความเคยชินที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้สามารถเผชิญและ
 แก้ปัญหาได้อย่างฉลาด รวมทั้งสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

กรมอนามัย (2539 : 1) ได้ให้ความหมายของทักษะชีวิตได้ว่าเป็นความสามารถ
 อันประกอบด้วยความรู้ เจตคติ ทักษะ ในอันที่จะจัดการกับปัญหาหรอบ ๆ ตัวในสภาพสังคม
 เตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต

กรมสุขภาพจิต (2543 : 9) ทักษะชีวิต ได้ให้ความหมายของทักษะชีวิตได้ว่าเป็น
 เป็นการนำความรู้ความเข้าใจมาใช้ และฝึกฝนจนก่อให้เกิดเป็นความชำนาญ มีทักษะชีวิตที่ควร
 มุ่งให้เกิดขึ้น คือ

1. มีการใฝ่รู้ หาความรู้ได้เอง ทำให้รอบรู้ ปรับตัวทัน เข้าใจปัญหาและสามารถ
 แก้ไขปัญหาได้
2. แก้ปัญหาชีวิตเป็น
3. มีคุณสมบัติเฉพาะที่สอดคล้องและส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่ดี กตัญญู
 ซื่อสัตย์ มีวินัย มีวุฒิภาวะ และอื่น ๆ เมื่อเกิดทักษะชีวิตดังกล่าวนี้แล้ว ควรก่อให้เกิดลักษณะ
 เชิงรูปธรรมคือ
4. มีความเห็นใจผู้อื่น
5. เกิดการตระหนักรู้ในตน ความภูมิใจในตน
6. มีความสามารถจัดการอารมณ์ และความเครียดได้เหมาะสม
7. มีความคิดสร้างสรรค์
8. สามารถรู้คิด วิเคราะห์ วิจารณ์
9. สามารถตัดสินใจ (รู้จักเลือกได้อย่างถูกต้อง) และรู้จักแก้ไขปัญหา
10. สามารถสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้

จากข้อความดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวและมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่ถูกต้อง ประกอบด้วยความรู้ เจตคติ ทักษะในอันที่จะจัดการกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ ค้ำวรวมทั้งสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

บริบทชุมชนเกาะทิว

ประวัติความเป็นมา

ประวัติความเป็นมาของชุมชนเกาะทิว เมื่อ 30 ปี ก่อนอยู่ติดแม่น้ำมีป่าพงหญ้า ต่อมาแม่น้ำตื้นเขินทางเทศบาลเมืองกำแพงเพชรจึงได้คูศุทธรายขึ้นเพื่อให้แม่น้ำปิงไม่เซาะตลิ่ง เริ่มก่อสร้างประมาณ 50 ปีมาแล้ว คนกลุ่มแรกที่เริ่มก่อสร้างชุมชนเป็นคนกำแพงเพชรโดยกำเนิดตามที่ชาวบ้านเล่ามา สถาปนามิศาสตร์ก่อนตั้งหมู่บ้านเป็นป่าพง บางคนทำแพอยู่มีต้นมะม่วงใหญ่ ต้นมะขามใหญ่ มีบ่อน้ำธรรมชาติ ชาวชุมชนบางคนปลูกผักขาย ปัจจุบันบ่อน้ำและคลองเล็ก ๆ แห่งไปเพราะเทศบาลคูศุทธรายขึ้นมาและน้ำไม่ท่วมเหมือนก่อนเพราะมีเขื่อนภูมิพลจังหวัดตาก เมื่อคูศุทธรายขึ้นมาแล้วเทศบาลจัดให้คนอยู่ และให้เป็นที่ราชพัสดุ อาชีพครั้งแรกของราษฎร คืออาชีพทำไร่ปลูกผักสวนครัว หาปลาในแม่น้ำ เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เพาะถั่วงอก พอเริ่มตั้งหมู่บ้าน อาชีพเดิมก็เปลี่ยนไป คือ อาชีพหาปลา เลิกไปเพราะปลาหายากหันมาขายขนม อาชีพเลี้ยงไก่ เพราะชุมชนแออัดขึ้นและมีอาชีพใหม่ที่ดีขึ้น เช่น ค้าขาย ช่างตัดผม รับราชการ ฯลฯ เมื่อเริ่มก่อสร้างหมู่บ้านมีสภาพเป็นดินยกสูง ๆ เป็นถนนลูกรัง เมื่อ พ.ศ. 2520 กว้าง 1.5 เมตร เป็นถนนลาดยาง เมื่อ 50 ปีมาแล้ว ประชาชนสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2500 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานเทศบาลเมืองกำแพงเพชร 2547 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

ประชากร

ชุมชนเกาะทิวมีประชากรทั้งสิ้น 350 ครอบครัว มีบ้าน 350 หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด 1,600 คน ชาย 700 คน หญิง 900 คน

การดำเนินชีวิตโดยทั่วไป

ชุมชนเกาะทิวจะมีการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กร อสม. เกาะทิว กิจกรรมหลักทำงานดูแลสุขภาพชาวชุมชน กลุ่มแม่บ้านเกาะทิวทำไม้กวาด ดอกไม้ ยาต้ม ยาหม่อง ฯลฯ

อาชีพ

อาชีพของชุมชนเกาะทิวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขายเป็นส่วนใหญ่ เพราะชาวบ้านไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ครอบครัวที่มีที่ดินเป็นของตนเองจำนวน 1-5 ไร่ มีโรงงานอุตสาหกรรม คือ โรงงานเย็บผ้าในหมู่บ้าน โดยมีการจ้างงานคนในชุมชน ความต้องการ

ของคนในชุมชน อยากมีอาชีพที่ดีขึ้น มีอาชีพมั่นคง มีตลาดรองรับสินค้าของชุมชน มีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมาฝึกอบรมอาชีพใหม่ๆ ให้รู้ โรคระบาดในพืชและสัตว์ที่พบมากในรอบ 5 ปี

ด้านสาธารณสุข

ลักษณะชุมชนเกาะทิวเป็นชุมชนที่แออัด จึงมักพบโรคไข้เลือดออก เบาหวาน ความดันโลหิตสูงอยู่ในระดับมาก และชุมชนเกาะทิวเป็นชุมชนหนึ่งที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่เหมาะสม เพราะ มีแหล่งหอพัก แหล่งสถานบันเทิง แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น มีปัญหาการทะเลาะวิวาท ยาเสพติด และอื่น ๆ

ด้านวัฒนธรรม

ชุมชนเกาะทิวมีประเพณี ดังนี้ ตักบาตรปีใหม่ งานนบพระเล่นเพลง ทำบุญสงกรานต์ แต่เทียนเจ้าพรหม ในวันอาสาฬหบูชา งานวันแม่แห่งชาติ งานวันสารทไทยกล้วยไข่ งานลอยกระทง และงานวันพ่อแห่งชาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หทัยกาล สวัสดิสุข (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี : เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน โดยพิจารณาด้านสถานภาพทั่วไปของเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน และสภาพความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชน รวมถึงศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน ตลอดจนศึกษาประเภทการกระทำผิด ลักษณะของการกระทำผิด และจำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิจากประชากรจำนวน 397 คน ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และใช้วิธีการสถิติอนุมาน ได้แก่ ค่าไคสแควร์ (Chi – Square) ในการทดสอบภาวะสารูปสนิทธิ (Goodness – of – fit – test) ของเด็กและเยาวชนว่าเป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้หรือไม่ ค่าไคสแควร์ (Chi – Square) ในการทดสอบความเป็นอิสระ (Test of independence) ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และใช้ค่า

สัมประสิทธิ์การณั้จรของคระเมอร์ (Cramer's Contingency Coefficient) ในการวัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ

จากผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 16 – 18 ปี และทางด้านผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนมีภูมิหลังเกี่ยวกับการกระทำผิดที่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับการกระทำผิดมาก่อนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า รายได้ของเด็กและเยาวชน อาชีพผู้ปกครอง และหนี้สินของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ต่อประเภทของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และพบว่า รายได้ของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งยังพบว่า ไม่มีตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในด้านการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จากผลการวิจัยพบว่า ประเภทการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีความแตกต่างกัน ลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีความแตกต่างกัน และส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนจะมีจำนวนครั้งในการกระทำผิดต่ำกว่า 5 ครั้ง ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยประเภทการกระทำผิดส่วนใหญ่จะเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีลักษณะการกระทำผิดร่วมกับบุคคลอื่น คือ กระทำผิดร่วมกับเพื่อนมากที่สุด

อภิชาติ โพธิ์จันทร์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในชุมชนแออัดคลองเตย กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในชุมชนแออัดคลองเตย และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในชุมชนแออัดคลองเตย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย จำนวน 246 ตัวอย่าง การสุ่มด้วยวิธี Multistage Random Sampling การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม การวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม for Windows) SPSS for Windows กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิง ได้แก่ Chi - Square ผลการวิจัยพบว่า เรื่องการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในชุมชนแออัดคลองเตย อยู่ในระดับน้อย การทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยเพศ อายุ แหล่งการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารยาบ้า และบรรยากาศภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเรื่องการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในชุมชนแออัดคลองเตย

สายฤดี วรกิจโกคาทร และคณะ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี : การศึกษาในจังหวัดภูเก็ต พบว่าปัจจัยหลายประการของกลุ่ม

สตรีญี่ปุ่นเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงทางเพศที่จะนำไปสู่การรับและแพร่เชื้อโรคเอดส์สูงกว่าสตรีนักท่องเที่ยวสัญชาติอื่น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม และการสัมภาษณ์ระดับลึก กับกลุ่มหนุ่มชายหาด มัคคุเทศก์ ผู้จัดการบริษัทท่องเที่ยว ตำรวจท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยหลายประการที่ทำให้สถานการณ์ของนักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่นเป็นปัญหาต่อความปลอดภัยจากโรคเอดส์ ปัจจัยประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของภูเก็ตในกลุ่มสตรีที่มีอายุน้อย การขาดข้อมูลอันแท้จริงของสภาพท้องถิ่น สังคม วัฒนธรรมและพฤติกรรมอันเป็นวิถีของคนท้องถิ่นที่เที่ยงตรง และเพียงพอที่จะเป็นฐานข้อมูลพื้นฐานให้นักท่องเที่ยวประกอบกับพฤติกรรมที่เหมาะสม และปลอดภัยต่อตัวเอง ซึ่งอาจฝึกทักษะชีวิตที่จะมีผลถึงพฤติกรรมการรักษา รับผิดชอบตนเองขณะเดินทาง และหลังการเดินทาง

สุวิทย์ จอมทรัพย์ (2541 : บทคัดย่อ) วิทยานิพนธ์นี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและการกระทำคามผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนจำนวน 158 คน ผู้รู้ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละและเสนอผลการวิจัย โดยวิธีพรรณนา วิเคราะห์ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. สภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีอายุ ระหว่าง 13 – 14 ปี และระหว่าง 17 – 18 ปี การศึกษาจบระดับประถมศึกษา บิดา มารดา มีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน ภูมิลำเนาส่วนมากอยู่ในจังหวัดขอนแก่น กระทำความผิดด้านลักทรัพย์เป็นส่วนมาก รองลงมาคือกระทำความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ชิงทรัพย์ และข่มขืนกระทำชำเรา

2. การกระทำความผิดอาญาของเด็กและเยาวชนส่วนมากมีสาเหตุคล้ายกันดังนี้ สาเหตุบุคคล พบว่า เด็กและเยาวชนเห็นว่า การกระทำความผิดเป็นเรื่องธรรมดาและทำไม่ถึงการณีสเหตุทางร่างกาย พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนมากมีร่างกายปกติ สาเหตุทางจิตวิทยา พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเพราะความจำเป็นและไม่รู้ข้อเท็จจริง สาเหตุทางครอบครัว พบว่า มีการเขียนตีหรือการทำโทษจากพ่อแม่ และการตามใจจากพ่อ แม่อยู่เสมอ สาเหตุทางสังคม พบว่า ถูกเพื่อนชักจูงและอยากได้เงินไปเที่ยวเตร่ห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า สาเหตุทางเศรษฐกิจ พบว่าเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวมีฐานะปานกลางและค่อนข้างดี พ่อ แม่ มีที่ดินทำกินของตนเอง สาเหตุทางชุมชน พบว่า เป็นเด็กและเยาวชนที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ชอบโทรทัศน์ มีเพื่อนฝูงมาก ชอบสูบบุหรี่และดื่มสุราเป็นส่วนมาก

นิยม ยอดมณี (2540 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการอบรมเลี้ยงดู บุตรหลานของครอบครัวที่มีผลพัฒนาการด้านจริยธรรม ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา โดยมุ่งศึกษาการอบรม

เดียงคู 3 ลักษณะ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และสังเกต แล้วเสนอการศึกษาด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของครอบครัว ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ไม่ปรากฏว่ามี การอบรมเลี้ยงดูแบบใดแบบหนึ่งเพียงแบบเดียว แต่ทุกครอบครัวจะใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นหลัก และมีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย ผสมผสานตามโอกาส ผลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อการพัฒนาการด้านจริยธรรมของเด็กนั้น พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยส่งผลต่อการพัฒนาการด้านจริยธรรมของเด็กมากที่สุด ได้แก่ การมีระเบียบวินัยในตนเอง การมีความรับผิดชอบ การมีเหตุผล การมีความขยันหมั่นเพียร การมีความเมตตา กรุณา การมีความซื่อสัตย์ การมีความกตัญญู กตเวทิตะ และการมีความสามัคคี ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันส่งผลต่อการพัฒนาการด้านจริยธรรมรองลงมา และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยส่งผลต่อ การพัฒนาการด้านจริยธรรมแก่เด็กน้อยที่สุด คือ จะปรากฏพัฒนาการบ้างในด้านการมีความอดทนเท่านั้น นอกนั้นจะส่งผลต่อพฤติกรรมทางลบ ให้เด็กมากกว่า

วีรวรรณ ทองอยู่ (2548 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมเลี้ยงของ เด็ก และเยาวชนในจังหวัดกำแพงเพชร โดยมุ่งศึกษาการสำรวจพฤติกรรมพื้นฐานพฤติกรรมของเด็ก เพื่อการเฟ้าระวังและเตือนภัยสังคม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3,960 ชุด จากจำนวน 18 โรงเรียน 9 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ในจังหวัดกำแพงเพชร การวิเคราะห์สถิติ ใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าสัดส่วน ร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลแบบสอบถามนำเสนอด้วยรูปแบบกราฟ ได้ผล การศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านการเรียน พบว่าเด็กนักเรียนจังหวัดกำแพงเพชร ชอบเรียนวิชา ศิลปะ/คอมพิวเตอร์ ในลำดับต้น ส่วนวิชาที่ไม่ชอบสูงสุดเป็นวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ และวิทยาศาสตร์ สาเหตุเนื่องจากจุดสำคัญคือ เรื่องของที่บ้านและเวลาที่มีความสุข ซึ่งพบว่า ชอบการเล่นคอมพิวเตอร์ มักชอบเรียนวิชาศิลปะซึ่งเป็นเรื่องที่ควบคุมด้วยตนเอง ส่วนนักเรียนที่มี ประสิทธิภาพด้านหน้าเรียน ซึ่งมีสาเหตุ มาจาก เมื่อครู ถูกเพื่อนชักชวน เมื่อการเรียน ถูกเพื่อน รังแก มีกิจกรรมอื่นนอกจากการเรียน ป่วย เมื่อที่บ้าน และ ไม่มีเงินใช้และพบว่ากลุ่มที่หน้าเรียน มักเสพยาเสพติด
2. พฤติกรรมด้านความรุนแรง มีการทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทอย่างรุนแรงและยังรู้สึกปลอดภัยน้อยและมีการพกอาวุธไปในโรงเรียน

3. พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร พบว่าส่วนใหญ่ไม่คาดเข็มขัดและใช้หมวกนิรภัยเป็นบางครั้ง
4. พฤติกรรมด้านสุขภาพจิต พบว่า มีภาวะซึมเศร้าและเคยคิดฆ่าตัวตาย โดยภาพรวมเพศหญิงคิดฆ่าตัวตายสูงกว่าเพศชาย
5. พฤติกรรมด้านการสูบบุหรี่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเสพติด พบว่า ทั้งชายและหญิงมีประสบการณ์การดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่และเคยเสพติด
6. พฤติกรรมด้านการดูแลสุขภาพและการจัดการกับร่างกาย พบว่า ส่วนมากมีความพยายามในการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของตนเอง โดยวิธีลดน้ำหนักมากที่สุด และมีแนวโน้มที่จะลดความอ้วนแม้คิดว่าตนเองรูปร่างพอดี ก่อนข้างอ้วนและอ้วน
7. พฤติกรรมด้านความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ พบว่า ส่วนมากมีการรักเพศเดียวกัน โดยเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย และเคยมีประสบการณ์ทางเพศอายุเฉลี่ย 14.55 ปี ถูกล่วงเกินทางเพศ
8. พฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่าง พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับครอบครัวและเพื่อนและ การใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์ เล่นอินเทอร์เน็ต

ลัดดาวัลย์ พงษ์ไพจิต (2544 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษาจังหวัดปทุมธานี การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษาจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษาจังหวัดปทุมธานีจำนวน 350 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง มีพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคโรครติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับดี
2. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เจตคติเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน ส่วนการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แหล่งข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีความรู้เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคโรครติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน

สหภาพ พุทธเกษตร (2548 : บทคัดย่อ) งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ ตามทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดกำแพงเพชร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชาย หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาปีการศึกษา 2543 จำนวน 9,587 คน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 367 คน เป็นชาย 168 คน และเป็นหญิง 199 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและ การวิเคราะห์สถิติ ใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าสัดส่วนร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการศึกษารูปว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุ 15 – 17 ปีกำลังศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4 ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 ศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 นับถือศาสนาพุทธ บิดามารดาอยู่ด้วยกันพี่น้องอยู่ระหว่าง 1 – 2 คน มีค่าใช้จ่ายที่พอเพียงและส่งผลกระทบต่อปัจจัยเสี่ยงทางเพศนักเรียนมีค่าใช้จ่ายไม่พอ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนในอายุระหว่าง 14 – 25 ปี มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในขณะที่เป็นวัยรุ่น หรือกำลังศึกษาอยู่ทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา และผลการวิจัยตรงกันว่ามีปัจจัยที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กและเยาวชน เนื่องจากเด็กและเยาวชน อยู่ในช่วงวัยรุ่นต้องการความอิสระ อยากรู้ อยากลอง แสวงหาสิ่งใหม่ ๆ มีเพื่อน มีกลุ่ม แก๊ง สร้างการยอมรับในสังคม และมีความรู้สึกไม่จริงจังกับใคร